

ВАТАНИМИЗ ТИНЧ, ХАЛҚИМИЗ ҲАМИША ОМОН БЎЛСИН!

O'zbekiston adabiyoti va san'ati

ЎЗБЕКИСТОН АДАБИЁТИ ВА САНЪАТИ • Haftalik gazeta • 1956-yil 4-yanvardan chiqa boshlagan • 2003-yil, 3 yanvar • № 1 (3686)

2003 йилни мамлакатимизда «Обод маҳалла йили» деб эълон қилганимиз замирида ноёб, фақат бизнинг халқимизга хос ўзини ўзи бошқариш тизими, тинчлик ва барқарорликни таъминлашда беқиёс аҳамиятга эга бўлган, фуқаролик жамиятининг асоси бўлмиш маҳалла мисолида, миллати, тили ва динидан қатъий назар, юртимизда истиқомат этаётган барча инсонларнинг Ватани — Ўзбекистон деб аталмиш ягона уйимизни янада обод ва фаровон қилиш мақсади мужассам эканини айтишимиз зарур.

Президент Ислам КАРИМОВнинг Ўзбекистон халқига Янги йил табригидан.

ҚАРС ИККИ ҚЎЛДАН

Мустақиллик шарофати билан мамлакатимизда нашр этилаётган газета ва журналлар сони йил сайин ортиб бораётди. Уларнинг мазмун-мундарижаси гўяки хилма-хиллиги юрдошларимиз маънавий эҳтиёжларидан келиб чиқади. Бирок халқимизда: ўнга бўлса ўрни бошқа, деган гап бор. Ҳар қандай нашр ўз қиёфасига, шакли шамойилига эга бўлиб, ўқувчилар кўнглидан жой топиши учун неча ўн йиллаб меҳнат қилиш, ижод заҳматини чекиш лозим бўлади. Фақат бугина эмас, муҳими, халқ қувончу ташвишларига елкама-елка турган, одамларнинг дилида, тилида турган дардини айта олган, ҳар бир мақола-ю хабарда, ибора-ю сўзда эл-юрт кадрларини, миллат менталитетини назарда тутган газета ёхуд журналгина кўпчилик орасида обрў топади.

Албатта, яхши газеталари бўлишини орзу қилган халқнинг яхши газетонлари ҳам бўлиши керак. Бозорда қўлма-қўл сотиб юрилган, арзон-гаров «асарлару», қўнғилхушликдан бошқа арзимайдиган олди-қонди хабарларга бўлдирилган газеталарга «ўч» оломонни яхши газетонлар сирасига қўшолмайси. Вақт — олий ҳакам, деганларидек, фурсати келиб, бозори чақон шапалоқдай газеталар ҳам ўз «жойини» топиб кетади. Фақат дидсизлик, савиясизлик тегириғи сав қуйганини айтмаганда, ортиқча «фойдаси» сезилмайди.

Бугунгидай қизгин ижодий жараёнда қарийб ярим аср шакланган аънавлари-ю ўз йўли, шакл-шамойилига содиқ қолиб келаётган «Ўзбекистон адабиёти ва санъати» ҳафталиги ўзининг вазин одимлари билан янги 2003 йилга кириб келди. Мана, янги йилнинг илк сони қўлингизда, азиз Муштарий!

Шубҳасиз, Сиз газетанинг саҳифалариндан янгиликлар кидирасиз, бу йил газета қандай чиқишлари билан бизни қувонтираркан, деган фикр ҳаёлингиздан кечмиш мумкин. Бу борада Сизга газетанинг йиллар мобайнида давом этиб, шаклланиб келган аънавий мавзуларини ёдга олишни маслаҳат берамиз. Келинг, ўтган йилги газета таҳлилини бир арақабат кўринг.

Мамлакатимиз ижтимоий-сиёсий ҳаётидаги энг йирик воқеалар, улкан бунёдкорлик ишлари, маданий жабҳадаги чинакам янгиликлар, санъат муаммоларида бағишланган мақолалар, ижодкорларимизнинг турли жанрларга мансуб асарлари, адабий жараён, бадиятнинг бир қанча муаммоларида доир изчил чиқишлар ўтган йилги газетамиз фаолиятининг диққат марказида бўлди. Атоқли адиб ва олимларимиз Одил Ёқубов, Матқуб Қўшонов, Пириккул Қодиров, Озод Шарафиддинов, Зикри Мухаммадзонов, Шариф Юсуфов, Абдурашид Абдуғафуров, Умарали Норматов, Наим Каримов, Нажимиддин Қомилов, Пўлат Зоҳидов, Исмаилов Абдуллаев, Норбой Худойбергандов ва бошқа ижодкорларнинг чиқишлари Сиз муштарийларга мансуб бўлгани тайин. Азим шаҳарларимиз Термиз ва Шаҳрисабз юбилейлари муносабати билан уюштирилган саҳифалар, ёшлар шеърятини, болалар адабиётини, театримиз муаммоларида бағишланган давра суҳбатлари кўпчилигида қизгин фикр-мулоҳазалар уюлди. Бу мавзулардаги чиқишларимиз юзасидан газетонларимиздан олиб туриб-миз.

Шукур Холмирзаев, Мухаммад Али, Тоҳир Малик, Омон Мухтор, Машраб Бобоев, Саъдулла Сидеъ, Худойберди Тўхтабоев каби таниқли адабларимиз, Баҳодир Саримсоқов, Иброҳим Ҳаққулов, Сувои Мели, Дилфуза Раҳматуллаева, Қозқобой Йўлдошев, Жаббор Эшонқул, Узоқ Жўракул сингари истеъдодли адабиётшунос, санъатшунос олимларимизнинг ҳар бир чиқиши муштарийларда қизгин муҳокама, мунозаралар уюлганга гувоҳ бўлиб турибмиз.

Мана, янги 2003 йилга ҳам қадам қўйдик. Бу йил, Сиз азиз газетонлар билан самимий ҳамкорлигимиз янада мазмунли ва самарали кечадиган деган умиддамиз. Қарс икки қўлдан чиқадиган деганларидек, сеvimли нашрингиз «Ўзбекистон адабиёти ва санъати» ҳафталигининг фаолиги, ҳозиржавоб ва сермазмунлиги, биринчи қалда, Сиз азиз муштарийларнинг газета билан изчил алоқада бўлишингизга ҳам боғлиқ. Газета саҳифаларида эълон қилинадиган шеър, ҳикоя, турли мавзулардаги мақолалар, хабарлар нечоғли ҳаётга яқин, бадий жиҳатдан арзирли — бу баҳоларни Сиз қўясиз ва биз ана шу — Сиз айтган фикр-мулоҳазалар, талаб ва истаклар асосида ҳар бир сонинг режасини тузамиз ва бунини Сизга мансуб этиш пайида бўламиз.

Янги йилда ҳафталигимиз янгиликларга бой бўлиши кўтилмоқда. Турли рунларда ёритилаётган ижтимоий ҳаёт, санъат ва адабиёт масалаларига доир чиқишларимиз давом этади. Газетонлар хатларига кенг ўрин берилади, энг яхши бадий асарлар, ҳажвийлар танлаб босилади. Дарвоқе, ушбу сондан бошлаб пойтахтимиз театрларининг ҳар кунги репертуарлари, шунингдек, Ўзбекистон телевидениесининг, ҳафталик дастурлари мунтазам бериб борилади. Яна бир янгилик шуки, январ ойдан бошлаб «Ёзувчи» газетаси «Ўзбекистон адабиёти ва санъати» бағрида, унинг иловаси сифатида чоп этилади... Бир сўз билан айтганда, янги йилни биз қуюқ ваъдалар бериш билан эмас, мана қўлингиздаги ушбу сондагидай — бой ва сермазмун мундариждаги чиқишлар билан давом эттириш ниятидамиз. Ниятишимиз йўлдошимиз бўлсин!

ТАХРИРИЯТ

Янги рун: Инсон ва иқтисод

Ҳаётни яхшилаш, иқтисодда фаровонлиги маънавиятда юксалтишга эришмоқ, умуман, ҳаётни қандай курмоқ масаласи — бу асарлар оша инсониятни ўйлатиб, баҳс ва мунозараларга мавзу бўлиб келаётган муаммоларнинг энг йиригидир. Бундай муаммолар нафақат ўн-ўн икки йил аввал мустақилликка эришган ёш мамлакатлар, айни пайтда Япония ва АҚШ сингари энг ривожланган мамлакатлар учун ҳам ҳосидир. Шу маънода йирик иқтисодчилар, давлат ва жамоат арбобларининг бу хусусда ўз қураётганларини баён қилиб боришлари, муайян нуктаи назарларини илгари суришлари одатдаги ҳол ҳисобланади.

Ҳоли эмас. Айниқса, Япония, Жапония Корея каби бутун жаҳонни ҳайратга солиб келаётган мамлакатлар тараққиётидаги паст-баландликлар, уларни таҳлил этиш биз учун ўз йўлимизни равшанроқ тасаввур этиш имконини беради, деб ўйлаймиз.

Биз, айни чоғда, янги руннинг очар эканмиз, умуман иқтисодийни ўнглаш ва равақ топтириш масаласида ўз фикри, нуктаи назари бўлган барча муштарийларимизни, ёзувчилар, олимлар, иқтисодчи мутахассисларни баҳсга чорлаймиз.

Мусохабамизнинг аввалини Япониянинг мамлакатимиздаги Факултода ва мухтор элчиси жаноб Акио КАВАТО бошлаб беради.

2-бетда

Озод ШАРАФИДДИНОВ:
НАЖОТ — ҲАМКОРЛИКДА

Мен оврупча эмансипация қандай бўлиши кераклиги тўғрисида рецелптар бермоқчи эмасман — бунинг фойдаси йўқлигига ақлим етади, лекин бу масалада баъзи фикрларим борки, уларни айтмай туролмайман.

3-бетда

Шукур ХОЛМИРЗАЕВ:
ОТНИНГ ДЕВИ БЎЛАДИ

... От йилидаги менинг ҳаётим ҳам шу тарзда ўтди, дейишим мумкин. Кўп ишладим, аммо натижаси кўнглимдагидай чиқмади. Бунинг устига, касал деганидан ҳам қутулмадим. Ниҳоят йил охирида бирдангина бир эмас, уч хилдли асарларим чиқадиган бўлди.

3-бетда

Абдували ҚУТБИДДИН:
Муаззам ҳаёда зам-зам сувидай, Ҳаёт обқелдингми ёки гам, маккор. Осмон сийнасига теккан қувидай Қатрадан қўпайиб Туласанми, ёр.

4-бетда

ПОЙТАХТ
ТЕАТРЛАРИДА
ДАСТУРЛАРИ

5-бетда

ШУМ БОЛАННИНГ ЧОЙХОНАСИ

... Яна юқорига отилдим. 120 киши сиғадиган меҳмонхона ўртасидаги 50 долларлик арча 200 долларлик ўйинчоқлари билан йўқ. Осмонга чиқдим, ерга кирдим, Худо билади. Бу аҳволни кўриб хотиннинг эси оғиб, 500 долларлик ипак гилам устига «гурс» этиб йиқилди.

6-бетда

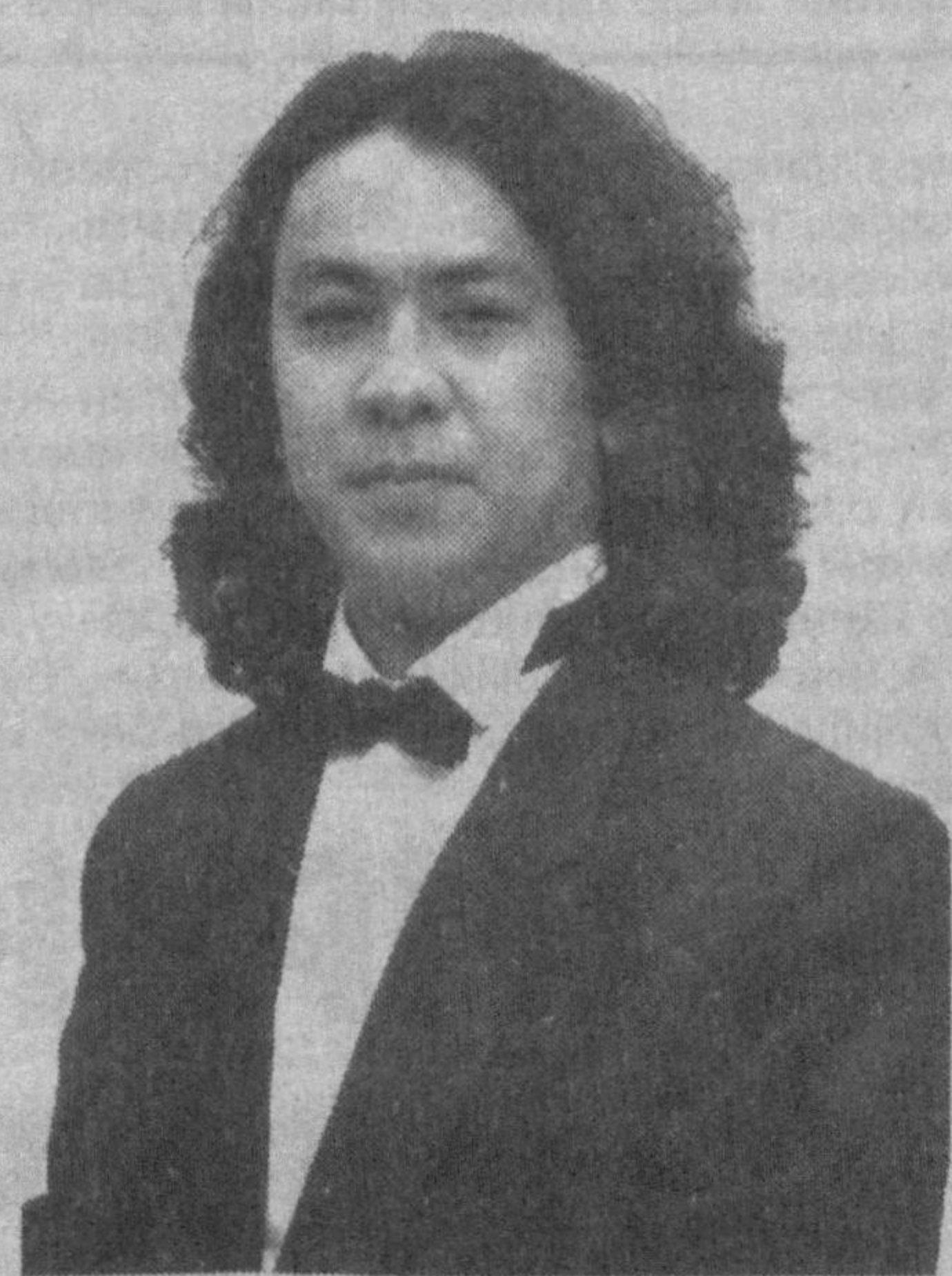
Истиқлол ниҳоллари

БЕҲЗОДНИНГ ХОРИЖДАГИ ДОВРУҒИ

Бугунги кунда Берлиннинг энг яхши концерт залларида яқка концерт дастури билан юксак дидли мусиқа илосмандларининг олқисига сазовор бўлаётган ёш пианиночи Беҳзод Абдуллаев санъаткорлар оиласида воғя етди. Отаси — машҳур композитор Рустам Абдуллаевнинг ватанимиздан ташқарида ҳам жуда яхши билдиладилар, онаси — Раъно Султонова Ҳамаза номидаги мусиқа билим юртида фортепьянодан дарс беради.

Оиладаги соф мусиқий муҳит Беҳзоднинг 6 ёшдан пианинода мустақил куй чалишига замин ҳозирлади. Шунчаки қизиқшдан бошланган ишқибозлик бора-бора Беҳзоднинг ҳаётий мақсадига айланди. Дастлаб Успенский номидаги мусиқа мактабидан сабоқ олди. Машгулотлар билан биргаликда, концерт дастурларида қатнашиш учун ҳам тайёргарлик кўрди. Чунки устозининг фикрича, ҳақиқий мусиқачи тингловчилар билан бевосита мулоқот чоғида камолга етади.

Беҳзод тенгдошлари билан Вашингтондаги «Кеннеди маркази»да, Нью-Йоркдаги «Карамур» қалъаси, Милбургдаги «Сегана клуб»да концертларда қатнашди. 1998 йили эса Германия, Франция, Чехия давлатларида концертлар берди. Бу концертларда И.Бах, Л.Бетховен, Ф.Лист каби буюқ

композиторларнинг мурақаб асарларини ижро этишга муваффақ бўлди.

Мирзо Улугбек номидаги жағарманинг республика танловида олтин совринни кўлга киритиш ёш мусиқачи ҳаётидаги унутилмас воқеалардан бири бўлди. Беҳзод 2000 йили Берлиндаги Ганс Айслер номидаги Олий мусиқа мактабига ўқишга киришга муваффақ бўлди. Шунини алоҳида таъкид-

лаш кераки, йигирма ёшда Бах, Бетховен, Шопен, Лист асарларидан яқка концерт дастури яратиш ҳаммага ҳам насиб этавермайди. Беҳзод бундай юксак натижаларга мусиқа оламига бўлган чексиз муҳаббати билан эришди. Б.Абдуллаев концертларида ўзбек композиторларининг асарларини ҳам махорат билан ижро этади. Талабчан европаликлар шарқона наволарни ҳаммаша илқ кутиб оладилар.

Яқинда Беҳзод Абдуллаевнинг ҳаётида яна бир қувончли воқеа юз берди. У Польшада ўтган Ференц Лист номидаги Халқаро пианиночилар танловининг дипломати бўлди. Беҳзод қатнашчилар ичида энг ёш бўлишига қарамай, мутахассислар ва тингловчиларнинг юксак баҳосини олди. Польшада чиқадиган «Газета Вроцлавска» (7 октябрь, 2002 й) нашрида, жумладан, шундай сатрларни ўқиш мумкин: «... 1-босқичнинг охириги кун чиқишларида яна икки жуда иқтидорли пианиночилар: ўзбекистонлик Беҳзод Абдуллаев ва корейлик Чун Ву Бае ўз санъатларини намойиш қилдилар. Беҳзод Абдуллаев Кампанеллани ёрқин ва соф оҳангларда ижро этди».

Ана шундай фикр-мулоҳазалар ва Беҳзоднинг юксак ижро маҳорати унинг Польшада бўлган оиди муаллифлик концерти беришига замин ҳозирлади. Ёш истеъдод соҳибига бўлажак концертнинг муваффақиятли ўтишини ва юксак ижодий парвозлар ҳамроҳ бўлишини тилаймиз.

Гулчеҳра УМАРОВА

Жавлон УМАРБЕКОВ:
ТУЛИБ ОҚСИН ДАРЁЛАР...

шукур, тинч, рақ, тотувлик керак. Бу борада Ўзбекистонда дунёга ибрат бўлувчи ишлар амалга оширилмоқда. Юртимиз, Аллоҳга осмонимиз мусаффо. Шу сабабли биз — санъат аҳлининг кўнгли хотиржам, тинч ижодий меҳнат билан бандмиз. Зеро, санъат учун давринг ҳам, миллатнинг ҳам фарқи йўқ. У эзгулик элчиси, инсонийликни тараннум этувчи воситадир. Ўзимга келсак, эски йилдан миннатдорман. Янги ижодий ишлар қилдим, полотноларим кўп юртларда кўргазмаларда иштирок этди. Бадий академиямиздан олтин медали совриндор бўлдим...

Янги йил тилақлари

Янги йил режаларим талайгина... Лекин уларни рўёбга чиқариш учун мустаҳкам соғлиқ, руҳан тетиклик ва омад ёр бўлиши зарур. Бу тилақларни янги йилда бунёдкор, янги ҳаёт қураётган меҳнаткаш халқимга ҳам тилар эдим. Мусаффо осмон, метин ирода ва катта ишонч ҳаммамизга йўлдош бўлсин... Дарёларимиз тўлиб оқсин, Оролнинг сувлари ана Мўйноқкача етсин, тоғларимиз қорли, далалар донли, боғларимиз мевали бўлсин, ариқларимиздан тоза ичар сув оқсин, деб орзу қилиб қоламан.

Янги йил муборак, азиз ҳамюртлар!

Авалло, инсон боласи ўтган ҳар бир кунни учун Яратганга шуқрона қилмоғи керак. Тангри одам эодни шундай яратганки, у эртанги кунни кечагисидан нурлироқ, келажги ўтмишидан ёрқинроқ бўлишига ҳаммаша ишонади. Аслида бу ҳам Оллоҳ томонидан барча инсонларга берилган улуг неъматдир. Зеро, яхши орзулар, ишонч ва умидлар бўлмаса одам турмушининг майда-чуйда ташвишлари билан ўралашиб қолар, яшашининг кўпмак қизғин бўлмас эди. Айниқса, улуг айём кунлари қилинган тилақлар мустаҳаж бўлади, дейдилар. Янги йил ёр юзидаги жамики инсонлар учун соғсаломатлик, бахт-саодат, яхши ниятларнинг рўёбга чиқиши учун хизмат қилувчи сана бўлсин. Юртимиз тинч, Ватанимиз обод, дастурхонимиз тўкин бўлсин!

Ўткир ХОШИМОВ:
ЯХШИЛАР НИЯТИГА ЕТСИН

Авалло, инсон боласи ўтган ҳар бир кунни учун Яратганга шуқрона қилмоғи керак. Тангри одам эодни шундай яратганки, у эртанги кунни кечагисидан нурлироқ, келажги ўтмишидан ёрқинроқ бўлишига ҳаммаша ишонади. Аслида бу ҳам Оллоҳ томонидан барча инсонларга берилган улуг неъматдир. Зеро, яхши орзулар, ишонч ва умидлар бўлмаса одам турмушининг майда-чуйда ташвишлари билан ўралашиб қолар, яшашининг кўпмак қизғин бўлмас эди. Айниқса, улуг айём кунлари қилинган тилақлар мустаҳаж бўлади, дейдилар. Янги йил ёр юзидаги жамики инсонлар учун соғсаломатлик, бахт-саодат, яхши ниятларнинг рўёбга чиқиши учун хизмат қилувчи сана бўлсин. Юртимиз тинч, Ватанимиз обод, дастурхонимиз тўкин бўлсин!

ТАХРИРИЯТ

Фарбада, гўё Япония "ёпиқ" мамлакат бўлганлиги учун, "иктисодийнинг глобаллашуви"га дош бера олмайди ва бу унинг ҳозирги иқтисодий пайсашига сабаб бўлди, деган қарашлар бор. Бироқ, статистика Япония жаҳон иқтисодийнинг ахр-мас қисми эканлигини даволат беради. Масалан, у АКШ учун учинчи ўриндаги экспортчи ва иккинчи ўриндаги импортчи бўлса, Хитой учун эса учинчи ўриндаги экспортчи ва биринчи ўриндаги импортчи ҳисобланади.

2000 йилда Япония саноат корхоналари ўз маҳсулотларининг 14 фоизини чет элларда ишлаб чиқарди. 2001 йили Япониянинг хорижий мамлакатлардаги инвестициялари миқдори 1,2 триллион долларни ташкил этди. Ва бу инвестициялар ҳар йили мамлакатга даромадлар, фойзалар ва дивидендлар ҳисобида 54 миллиард долларлик фойда беради. Ҳозир Токио биржасидаги барча олди-бердиларнинг тахминан 20 фоизини чет эл сармояси ташкил этади.

Шундай экан, Японияни "ёпиқ" деган қарашлар нимага асосланган? Балки бу японларнинг хориж тилларини унча яхши эгалламагани ёки уларнинг "тушунб бўлмас" фезъл-атворини, ёки "ха" деганини ҳам, "йўқ" деганини ҳам дарров ўқи олиш кийин бўлган "сирли" табассумлари билан боғлиқдир? Эҳтимол, бунда Япониянинг қачондир ҳақиқатдан ҳам ёпиқ мамлакат бўлганлиги ҳақидаги маъмури тасаввурнинг ёки унинг яқиндагина қолоқ феодализмдан "кутилмаганда чиқиб келганлиги"га доир янглиш фикрларнинг ҳам ўрни бўлиши мумкин.

Бироқ бундай ёндашувада иккита муҳим жиҳат эътибордан соқит қилинаётир. Биринчиси, XVII асрга қадар Япония Хитой етакчилигидаги халқро савдо-сотиқ муносабатларининг фаол қатнашчиси эди (Уша пайтда Хитой мато ва чини бюмларини экспорт қилувчи ва Европандан асосан қумуш харид қилувчи "жаҳон фабрикаси" эди). Бир пайтлар татто Япония олтинни экспорт қилиш ва шакар харид қилиш бўйича жаҳонда етакчи ўринга ҳам чиққан.

Япония бостириб келатган мустамлақачиликдан хавфсиз, хориж учун ёпилганидан сўнг ҳам қолоқликка юз тутмай, ривожланишда давом этди. Иқтисодий жиҳатдан ўзини таъминлашнинг қарор топиши мамлакат ичида фаол даражада товар айирбошлашга олиб келди. Мамлакат кўпбал кнэзлик (хонликларга бўлинганга қарамай, ягона бозор шаклланиб улгурган эди (бу нафақат бозорнинг феодализм модели, ани чоқда абсолютузм давридаги европача иқтисодга ҳам ўхшаб кетадиган ўзига хос иқтисод тугуни эди).

Хунарманчилик юксак даражадаги тараққиётга эришди, буддавийлик ва конфуцийчилик асосидаги меҳнат ахлоқи қарор топди. Оқибатда, Фарба Японияни "очилиш"га мажбур этган пайтда келиб, у индустриал инқилобга тайёр эди. Фақат сармоя ва техник омиллигига зарур эди, холос.

Сармоя бир қанча урушлар ҳамда деҳқонларни эзтиш ҳисобига тўлганда, технология ва меҳнатчилик маҳасиси эса хориждан пулга сотиб олинди. Ҳаммаси бўлиб етмиш йил ичида Япония иқтисодини индустриаллаштиришни ниятисига етказди, яъни йirik шаҳарларда ўрта синфнинг ниҳонда кенг қатлами вужудга келди. Улар бирор даражада "европалашган" ҳаёт тарзи ва фикрлаш савиясига эга эди.

Шунинг учун ҳам, тараққиётнинг Иккинчи жаҳон урушидан кейинги шиддатли одимлари қутулмаган хол бўлмай, ани чоқда, урушдан олдинги жараёнинг давом этиши ва ниҳоятини эди, дейиш мумкин. Уша пайтда японларнинг кўпчилиги ўз ширкатларининг кули сифатида эмас, балки бутун вужудлари билан уруш-

дан аввалги ҳаёт даражасига эришишни хоҳловчи инсонлар сифатида меҳнат қилдилар. Бу давр урушдан олдин АКШда пайдо бўлган "оммавий истеъмолчилик" ҳаёт тарзининг жаҳон миқёсда кенг қулоч ёйган пайти эди. Бу даврда бошқа мамлакатларда бўлгани каби япон телеэкранларида ҳам мунтазам равишда кўрсатила бошлагани оилавий ҳаёт тарзига доир Америка сериаллари америкача "эталон"ни тарғиб этиб, аҳолини "маданий ҳаёт" омиллари бўлиш турли ашёлар — совутичлар, телевизорлар, чанг ютичлар, микротўқинли ўчоқлар, пианино ва ниҳоят автомобиллари сотиб олишга ундарди. Япония корхоналари мамлакат ичидаги қаттиқ рақобат ширатида бу молларни ишлаб чиқаришга жонжаҳди билан киришиб кетди.

Шундай қилиб, ички истеъмол ва инвестициялар Япония яли миллий маҳсулотини ташкил этувчи бош омиллар бўлиб

қолди. Бироқ иқтисодий тараққиёт натижасида ички истеъмол юксак даражага кўтарилди — бу индустриал жиҳатдан ривожланган барча мамлакатларга хос умумий ҳодисадир. Иқтисодий ўсишнинг сустлашуви эса ҳаммавақт кўпбал муаммоларни тудриши табиий. Бунда одамлар ўз меҳнатининг оқибат натижасига қараб эмас, балки турғун иқтисодий бўлиштириш ҳисобига бойлик ортириш пайида бўладилар. Натижада корхоналарнинг молиявий аҳоли ёмонлашиди ва бу уларнинг жаҳон кўламида рақобатга бардошлилигини саъийтиради.

Бундай ҳолларда иқтисодий пасайишнинг олдини олишнинг турли йўллари мавжуд. Баъзилар давлат қимматли қозғоларини оммавий тарзда чиқариш ҳисобига, бошқалар эса экспорт миқдорини ошириш эвазига иқтисодий ўсишни тиклашга ҳаракат қилдилар. Сақонлиқ йилларда АКШда биринчи усулдан фойдаланилди, Япония эса иккинчи омилни қўлади. Натижада Япония экспортнинг улуши яли миллий маҳсулотнинг 15 фоизига қадар кўтарилди (бунгача у 12 — 13 фоиз эди).

Япония, АКШдан фарқи ўларок, улкан савдо профитидан фойдалана бошлади. Япония катта миқдордаги Америка қимматли қозғоларини сотиб олиб, бу билан АКШнинг иқтисодий ўсишини маблағ билан таъминлашга ҳисса қўшган бўлса-да (бу Япония учун энг қулай инвестициялар эди), долларга нисбатан ишонч сезиларли даражада пасайди.

Шундай қилиб, 1985 йили "Катта еттилик"нинг молия вазирлари "доллар курсининг назорат қилинадиган ва мўътадил пасайиши" хусусида келишиб олдилар. Бу билан улар маъзур халқро валюта курси кескин тушиб кетишининг

олини олишни назарда тутган эдилар. Аммо ҳар кун жаҳон бозорига айланган турган хусусий пуллар миқдори ҳар қандай давлатнинг валюта курсини назорат қилиш имкониятларидан анча юқоридир. Натижада иенгага нисбатан доллар курси кейинги икки йил давомида икки баробар пасайди. Демак, Япония маҳсулотларининг экспорт баҳолари доллар ҳисобида икки баробар кўтарилди. Япониянинг "жаҳон фабрикаси" ўз молларининг рақобатга бардошлилигини (нарсалари бўйича) бирдан йўқотди.

Япония ўсишни таъминлашнинг бошқа усулини қўлади. Яъни ҳукуматнинг иқтисодни қўллаш учун ажратаётган маблағларини кўпайтирди ва банк ссудалари фоиз миқдорини пасайтирди.

Ана шу тadbирлар натижасида 90-йиллар бошига келиб Япония иқтисодиёти ўзининг "олтин асри"га эришди. Аммо 1990 йилда ақциялар ва ер баҳоси чайқовчиларча ошириб юборилганидан кейин хозирги иқтисодий пасайиш бошланди. Тижорат банклари янги қарзлар бериш ҳажмини қаматириб, бир қатор корхоналарнинг молиявий аҳолини оғирлаштирди. Рақобатга бардошлилиги йўқолган япон корхоналари (ойлик маошлар миқдори кўпгина саноати тараққиёт эт-

жаҳон савдо ташкилотига яъно бўлишдан энг кўп наф қўради. У 2005 йилга келиб, ўз экспорти ҳажмини 61 миллиард долларга етказиши мумкин. Бошқача қилиб айтганда, Япония экспортида Хитойнинг салмоғи АКШнинг салмоғига етса ажаб эмас (1999 йилда 31 фоиз).

Баъзан Япония, АКШ ва Хитой иқтисодиёти ўртасида ашаддий рақобат мавжуд, бу эса кам ривожланган мамлакатлар учун кўпгина қийинчиликлар туддиради, деган фикрлар қулқоқча чалинади. Чунки жаҳон иқтисодий харитаси улкан мултимилли қорхоналар томонидан бўлиб олинган. Улар янада ривожланиш учун монопол даражадаги молиявий ва технологик қудратга эга.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Янги рақиб: Инсон ва иқтисод

Япония ўсишни таъминлашнинг бошқа усулини қўлади. Яъни ҳукуматнинг иқтисодни қўллаш учун ажратаётган маблағларини кўпайтирди ва банк ссудалари фоиз миқдорини пасайтирди.

Ана шу тadbирлар натижасида 90-йиллар бошига келиб Япония иқтисодиёти ўзининг "олтин асри"га эришди. Аммо 1990 йилда ақциялар ва ер баҳоси чайқовчиларча ошириб юборилганидан кейин хозирги иқтисодий пасайиш бошланди. Тижорат банклари янги қарзлар бериш ҳажмини қаматириб, бир қатор корхоналарнинг молиявий аҳолини оғирлаштирди. Рақобатга бардошлилиги йўқолган япон корхоналари (ойлик маошлар миқдори кўпгина саноати тараққиёт эт-

жаҳон савдо ташкилотига яъно бўлишдан энг кўп наф қўради. У 2005 йилга келиб, ўз экспорти ҳажмини 61 миллиард долларга етказиши мумкин. Бошқача қилиб айтганда, Япония экспортида Хитойнинг салмоғи АКШнинг салмоғига етса ажаб эмас (1999 йилда 31 фоиз).

Баъзан Япония, АКШ ва Хитой иқтисодиёти ўртасида ашаддий рақобат мавжуд, бу эса кам ривожланган мамлакатлар учун кўпгина қийинчиликлар туддиради, деган фикрлар қулқоқча чалинади. Чунки жаҳон иқтисодий харитаси улкан мултимилли қорхоналар томонидан бўлиб олинган. Улар янада ривожланиш учун монопол даражадаги молиявий ва технологик қудратга эга.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

Аммо ривожланётган мамлакатлар учун ҳам умид йўқ эмас. Бу фикрнинг исботи учун Жануби-шарқий Осиё мамлакатлари, энг аввало, Хитойни мисол қилиш мумкин.

Японияга келсак, у гуллаб-яшамоқда ва бундан кейин ҳам Осиё — Тинч уммони минтақасининг доимо ўзгариб бораётган иқтисодий харитасида АКШ ва Хитой билан бир қаторда ўз ўрнига эга бўлади. Бу минтақада мулқ биринчиликка даъво қилиш унчалик тўғри бўлмас керак. Бундай даъво оддий халқнинг манфаатларига мос эмас. Барқарор ва фаровон фуқаролик жамияти қуриш биринчи галдаги вазифа бўлиши керак. Шу билан бирга Япония жаҳон сахнасида европалар билан тенга-тенг фаолият олиб борадиган кишиларни кўпроқ тарбиялаш керак: Зеро, айнан юксак маалака кадрларининг етти-маслиги тўғрисида Япония салоҳиятига етарли баҳо бермайди. Аммо Япония сўзда эмас, амалда "иктисодийнинг глобаллашуви" билан юзма-юз туришга қодирдир.

ТИЛАБ ОЛДИМ...

Янги йилда тилаб айтиш гали келди, Мен худодан халқим бахтин тилаб олдим.

Илдизлари чуқур кетган бир дарактни — Истикдoliniн кўк дарактни тилаб олдим.

Бу дарактни чаппор уриб ўстирмақ-чун Туркий элнинг шону шахдин тилаб олдим.

Сўрай-сўрай қора сочим оқарганда, Худо берди, бу гал нақдин тилаб олдим.

Боболарим, момоларим ётган ерни Киприларим билан сўйдим, силаб олдим.

Халима ХУДОЙБЕРДИЕВА, Ўзбекистон халқ шоири

КОМИЛЛИК

Ўзбекистон Қаҳрамони

Озод Шарафидинова

Инсон тугилади мурғак қалб билан, Дунёни кўрай деб, сўрай деб даврон. Ёшми-ёш улгайиб, билдикки чиндан Ҳаёт кураш экан, мардларга майдон.

Оллоҳ сенга берган қалб қалами, Қўлингдан юлмоқчи бўлар шайтонлар. Яратмоқчи бўлган яли олами, Йўлингга тўғоноқ разил ёлгонлар.

Оқни оқ десаним, қора дегим, дер, Тўғри йўл бу, десанг, бошлар эгрис. Видлони нафисинга кўшиб егим, дер, Тулкидек чан берар, гапининг тўғриси!

Бошларга оқ сочлар, юзда ақиллар — Умр доволанин чизиларин. Қон ячра югувар аластин жиллар, — Рёкдор дунёнинг йўрқларидир.

Адолат қилич қўлда бўлса гар, Синдилар адоват найзаларин. Айлар мангуликка бир кун муқаррар Ҳаётнинг ҳар ўтган лаҳзаларин.

Тоққа чиқай десанг, қоя ҳам керак, Сўқмоқчи қилмас катта йўлга ҳам. Умр куламаган гар бўлса тирмак, Даракх илдиз-ла бардам, мустаҳкам.

Бун

Абдували ҚУТБИДДИН

ШАЛАШАМАН МЕХРИНГИЗНИНГ ЗИЁСИНИ

БАРОККО 1

*Тошкент талқинлари...
муқаддима*

Лавҳамизда баҳор билан қор келадир,
Саҳнамизга заҳмат билан зор келадир,
Кулдуғимиз айтолди, йўқ демасдик,
Бошимизга дор кетидан дор келадир.

Афсунгарлар шафақни шафқат этдилар,
Нифоқ сочиб ани муаллақ этдилар,
Итоатда кутиб олдик, йўқ демасдик,
Бизга бўлиб бериб, сўғин шаҳд этдилар.

Воқеамиз, дала-даштни тарқ қилганмиз,
Карвонсарой ичра тийнат шарҳ қилганмиз,
Кўнгил ичра кўнгилларни нарх қилганмиз,
Гоҳо хуфя, гоҳо ошкор чарх қилганмиз.

Хуфтон пайти жайрон бўлди, ажаб-ажаб,
Чароғ излаб гиритгон бўлди, ажаб,
Бировгамас, ўзимизга аталган шу:
Дор устидан дор кўтариб юрдик, ажаб.

Лавҳамизда баҳор билан ёз келадир...

БАРОККО — 2

Сафардан қайтаётиб...

Ичим қоп-қоралир, қоп-қора хилқат,
Шам ёқиб кирсанг ҳам ёришмас зинҳор.
Унинг энг тўрида бир хат бор фақат,
Сўзлари увайлиди, ўқийсанми, ёр,

Бўсанг олови ҳам ўчади, ёнмай,
Пайпаслаб излаёсан борми деб, икром,
Чўчийман, зулматда кўриниб қолмай,
Сочиндан пардалар Тўқийсанми, ёр.

Бармоғинг, дулонг, нафис тамоғинг,
Ойдин ипақдаги, аммоки бекор.
Мен томон инграиб келган титроғинг
Доналаб мушқоқлар Қилсанми, ёр.

Муазам ҳаёлда зам-зам сувидай,
Хаёт обекднингми ёки гам, маккор.
Осмон сийнасага теккан қувидай
Қатрадан кўнайиб Тўласанми, ёр.

Ичим қоп-қоралир, қоп-қора хилқат,
Хуш келдинг, найдайдан, сен ҳамми ночор,
Элласанг, эллай қол қалбимни тирпаб,
Мендан бир оз олдин Тўласанми, ёр.

БАРОККО — 3

Уйда. Уйку келмаганда, шунчаки.

Шўху шатанг ёлғинимиз анҳорларда
Балиқлар-ла қувламоқч ўйнайдилар.
Қирғоқларга чиқиб олиб, зерикканда
Йиғилари билан бизни қийнайдилар.
Олиб бординг уйингизга — ёлборлар,
Баланд-баланд манзарлардан термуламиз,
Ажизимиз деразага чиқиб тортар,
Келолмаймиз, эрта-индин, биз ўламиз.
Мунг урамиз, кўрқа-писа пешонага.
Эслаб-эслаб кўп ёлборлар жононани,
Майхонани, жўшиб кетган паймонани,
Ёлғинимиз кун ўтказган колонани.
Улар эса қийқириниб ўйнайдилар,
Балиқларнинг орқасидан қувиб-қувиб.
Туполонлар қилиб кўйиб, сунорлар,
Биздан айро бир ўзлари куюб-куюб.
Бола-бақра эшитмасин, қийқирманлар,
Воқиф қилманг сиримиздан, ўтинимиз.
Боролмаймиз, бошқа бизни чақирманлар,
Пешонага мунг урамиз кўрқа-писа...
Улар эса анҳорларда бир ўзлари,
Зериксалар бир-бирларини тиглашади.
Мултиратиб биз томонга кўзларини,
Бизни эзиб, эзиб, эзиб йиғлашади.

БАРОККО — 4

Нихонада, туш маҳали.

Йўғинданам йўғроғимсан, овуғночим,
Хирагина ўйларимда кўғирчоғим,
Осмон пастлаб кўйган пайти илашганим,
Ой сочин ёйган пайти силашганим.
Муҳаббатим — офатимнинг гулзорисан.
Қарқуноқнинг овозидан овозларинг,
Жавнатданми кўнгидаги бу созларинг,
Карвонингнинг сарбонлари оқ фозларинг
Шеър ўқиниб чайқаттувчи қил кўприқини.

Муҳаббатим — нафратимнинг гулзорисан.

Дусту рақиб қақшаб кетди феълларимдан,
Чаён ишни отилдилар тилларимдан.
Қарғиш босди, юкларидан паршонман,
Қояларни кўтаргандай устухоним.

Муҳаббатим — гурбатимнинг сўхбатисан.

Боримданам борроғимсан, хобгоҳимсан,
Елғиз мени кириттувчи даргоҳимсан,
Ёноғингдан тишлаб олдим, тишламасан,
Хато кетсам ниқтаб-ниқтаб кишламасан.

Муҳаббатим — офатимнинг гулзорисан.

БАРОККО — 5

Соат 21. Уйга кетаётиб.

Хароратим, ҳарир рўмол бошгинангда,
Ниначилар хиргойиси қошгинангда,
Олиб қочсам гунаҳгина — ёшгинасан,

Чидармисан менинг оташ даштларимда.
Каловлаиб совуққотасан бирланига,
Мажнунтолининг киняси бор гарданияда,
Азобинг бор кўёш севиб чиққанида

Чидармисан менинг оташ даштларимда.

Кўйлагингнинг тугмалари зарланади,
Билагингни илон кўчиб зорланади,
Уч қилади қаҳратон ҳам қорларини,
Чидармисан менинг оташ даштларимда.

Йўлбарс искар тўтиёдай изларингни,
Яшин яшил рангга бўяр тизларингни,
Фаришталар кўзгу тутар юзларингни,
Чидармисан менинг оташ даштларимда.

Хароратим, ҳарир рўмол бошгинангда,
Кўйиб турар хаёлларим қошгинангда,
Бунчалар ҳам гунаҳгина — ёшгинасан,
Чидармисан менинг оташ даштларимда.

БАРОККО — 6

Фарғонага боришдан бир кун олдин...

Кафтларингдан хинодайин ўчибманми,
Ўчоғимда кул титқилар хўрсинилар.
Хотирангдан хазон янглиғ кўчибманми,
Бўғзим тўла сел келгандай депсинилар...
Кулоғингда сирғаларинг зирқиллайди,
Нидоларим шамолдан тўлғонасан.
Икки кўзим қаплақдай зирқиллаган,
Мен фақирини заб соғиниб уйғонасан.
Шеър айтман, маст бўласан девонадай,
Унгу сўлиг сув кўтирган гирёнадай.
Уриласан менга келиб парвонадай,
Урёнадай, урёнадай, урёнадай...
Надир бўлар, гафир кирар, қичқирасан.
Одамнамас мен тушунган дардинг сени.
Армон номли қайғингга ўлтирасан,
Чақирасан ер юзининг девларини...
Елка қисиб туйғуларим сиқимлайман,
Ҳар бирини битта йилга тақсимлайман.
Қаҳрлаиб қаҳрларим исмлайман,
Иложим йўқ, юрагимни чимчиласан.
Ўчоғимда кул титқилар хўрсинилар,
Ўчипман хотирангдан зилзиладай.
Мендан абас қаққилдайин беркинасан,
Нодилларим ўқшапгити чидирмага...
Кафтларингдан хинодайин ўчибманми...

БАРОККО — 7

Табитининг 12- кун. Ярим тун.

Сени тоғиб олай десам, йўллар қайсар,
Асов отдай пишқиради, юрдирмайди.
Сен сунган дарахтларини кўрсат, десам,
Қушлар қайсар, на ариқлар, на саболар,
Хатто само билганини бидирмайди.
Чудлирайди бозорларда гоҳ райҳонлар,
Қарбалога олиб кетган биёбонлар,
Ё Лайлини адаштирган шум оҳулар,
Гўзал ёринг лабларини талашурлар.
Уругтимдан бургут қочган аллақайта,
Тошкентимда лочин сўрсам топилмайди.
Қандай сўрай, қайдалигинг қарғалардан,
Тумшуклари ер судрайди, очилмайди.
Нима қилай, қандақ қилай, тўлиноним,
Кимлар олиб кетди мендан ул чиройини,
Шунча юлдуз кўр бўлганим ҳеч айтмайди.
Ҳаммаёқин тун ютганими, кеч қайтмайди.
Суриштириб дом-дарагинг тополмадим,
Мозорларда атиргуллар билмадилар,
Кумурсқалар тизилишиб, тизилдилар,
Аммо бирор нилда ҳам ёзмадилар.
Керагимсан, карини булар, жонажоним,
Бўғиламан, нафасим ҳам музлагандек.
Мизғий десам, рашқу итгоб ўчақинсар,
Менсиз сени бутун дунё излагандек.

БАРОККО — 7 (Давоми).

Тонг арафаси.

Жала кўйди, тошлар юмшаб ёрилдилар,
Камалаклар сакраб чиқиб урилдилар,
Ўт-уланлар ер устига сурилдилар,
Ирмоқларда гала-говур, машамшалар,
Ўзга олам малакларни чўмилдилар.
Тепаларда аргумоқлар иришлайди,
Тўғларинг урмоққидай коинотта.
Минг-минг йигит томга чиқиб тебранди.
«Кўларимиз алиштиринг жуфт қанотта...»
Ўзга олам малакларни чўмилмоқда,
Булдоқларнинг оғзи тинмас, севаман деб.
Иблисини ҳам қон қақшатган раққосалар,
Ўзга олам малакларни чўмилди.
Ишқим менинг, худойимдан омонатим,
Шайх Санъодий сафарларга борамизми,
Аммолимни совурмоқда хиёнатим,
Ўзга олам малакларини кўрамизми?!
Жала кўйди...

БАРОККО — 8

Кечқурун.

Туядайин кечалари, чўкаверар,
Ўрқачида думалоқ ой тақсимчадай.
Синқорса у умрларини синқорали,
Ҳамиша шу, ҳамиша шу, аксинчамас.
Теша уриб тош йўнади вақтзодалар,
Мангунлиқнинг гўшасида ханда тинмас.
Хисобига етиб бўлмас арш кулларини,
Ҳамиша шу, ҳамиша шу, аксинчамас.
Ноқис доно уммонидан хўлолмайди,
Нопок ҳақнинг китобини ўқиймас.
Ҳеч ким нури бир нуқтага тўллолмайди,
Ҳамиша шу, ҳамиша шу, аксинчамас.

Уйқусида уйғоқ мудом олов ақли,
Симоб янглиғ бесаришта ҳеч тичимас.
Худога ҳам эркаланар гўлдакдайн,
Ҳамиша шу, ҳамиша шу, аксинчамас.

Вафосизлар жафосиздан суноадир,
Кабутарлар парвозидан масту аласт.
Бўшаб қолмас жомга қисмат қуюладир,
Ҳамиша шу, ҳамиша шу, аксинчамас.

БАРОККО — 9

Оралиқда...

Овлоқларда сукунатнинг ёпинчоғи,
Елинадиди бутун тананг салқинларда
Нозиктортар, пўнакадай қўл-оёғинг
Тилло топган каби рўҳинг яқинлардан...

Куюб ётган олам худди жаннатдайин,
Кутирганлар гўё дўстинг садоқатли.
Йиманмайсан шовир бўлиб қолганидан,
Гўё катта ҳовлиг бордай — ҳашаматли.

Дариг тутмай марҳаматинг майналарга,
Нон уноғин тарқатасан чин юракдан.
Момо Ҳаво тавба қилган чайлардан
Чикқан наво эшик излар ҳар кўкракда.

Чорбоғларда хурлар терган анжирларга,
Томоқ тушар, умид билан қимирлайсан,
Андишаю сабр берган занжирларга,
Гапинг ўтмас, аламингдан қутирлайсан.

Овлоқларда ўзинг саломлашиб,
Келгандексан яширинча кўришгани.
Эртасига кетишинг бор хайрлашиб,
Ёвузлашиб ёвузлар-ла суришгани.

Одамнамни, хаёл қочар, уятинг бор,
Қовоқ уюб, куч сўрайсан, кучланасан.
Унутасан овлоқларга борганингни,
Шафқат билмай янаш уч олсан.

БАРОККО — 10

Худбинлик чегараси. Мутаассирликда.

Чақмоққа сир сотибман, чақилди,
Булутлар ҳам чақимчи — худо ҳаққи.
Ивиб кетдим гўҳматдан, шпондингми,
Худо ҳаққи — осмон лаққи.

Туғилишим холиққа аён эди,
Тақдирим нуқталари баён эди,
Дўзахда ажларга чайнатилдим,
Уфқларда атрга қайнатилдим.

Мирзоликка ўтдим сўнг дод тўғида,
Ишонларим ўтқоқлар шитиридай.
Қорғунинг томчилаб сиёҳидай
Шивирлядим — шивирляб...

Қўқимтирман баҳорнинг ишвасидан,
Ихборларим фақат тонг шевасида.
Севағларим юрагим мевасидай
Татиниб кўр, татиниб...

Чақмоққа сир сотибман, чақилди
Ёмғир дуқоқлардан — бирам лаққи.
Ёрми, сенига муштокман — ёқилди
Вужудим чироклари — худо ҳаққи...

БАРОККО — 11

Чорвоқ. Бобомни соғиниб.

Хижолатман Чорчинорга борганимда,
Кўнглим кирдай, оқлаб уни ололмадим.
Шайтон мени ўз пинжигга тортганида
«Душманнингман» дея унга айтолмадим.

Гуноҳларим соғларни кўлим ушлар,
Қўйма сира чашмага дард оқизгани.
Қаҳқаҳаими, масҳарамни, шум товушлар
Қулоғимни ўйиб кирар, қиздиргани...

Қабрингизга бошим кўйиб пичирласам,
Бобожоним, мендан асло кечмайсизми?!
Оғир экан, мен ўзимни танимасам,
Мени таниб, кучоғингиз оймайсизми?!

Талашмайман хувуллаган биносини,
Олса-олсин қорни тўйган майда каслар.
Талашаман меҳрингизнинг зиёсини,
Талашаман ҳис-туйғунини, эҳтиросини...

Тўнқиларим бир кун мени гўрқ қиладди.
«Хайр» деган хат осаман эшитгимга.
Ким ҳам мени сиздан бошқа хуш кўради,
Сиздан бошқа ким ардоқлар кўшигимни...

Хижолатман, Чорчинорга борганимда
Балчиқ оқиб тўлиб қолган ариқдайман.
Кўнглим кирдай, оқлаб уни олганимда
Ўз сафига кўшаримди балиқдайлар...

БАРОККО — 12

Сўз қолмаганда. Интиқлик.

Сингандайман, ингандайман, тингандайман,
Санчидларим санчиландай курагимга,
Инграйдирман, олма юзлик, сабр айла,
Юргандайман юрак бўлиб юрагимда.

Мени садаф ошуфталик қизиктирмас,
Ёш келмайди кўзларимнинг кирғоғига.
Мени дунё деганларни қизиктирмас,
Ўтгандайман фироқ бўлиб фироғимдан.

Овораман ўзим билан овораман,
Аллақандай манзилларга етгандайман.
Бонг ўзимдан, ўз-ўзимга бечораман,
Ҳайтман хаёт бўлиб кетгандайман.

Уч-тўрт бурда сўз тикилди, ютолмайман,
Қинғир-қийшқил йўл қолгандай йўригимда.
Сени, жоним, бундан ортиқ қутолмайман,
Етгандайман ортиқ бўлиб оғримдан...

Барча аёллар пушти рангни севишади, ай-
никса, у русум бўлса...
Хозир кўпчилик айнан пушти кийимда юри-
шибди. Кўчада ҳар қадамда пушти либосга бур-
канган хонимларни кўриб, кўнгил яшнади. Ал-
батта, ўзга ранглар ҳам, масалан, нопармон ҳам
учрайди, бироқ пушти нимча ва кўйлақлар
ўта кўп-да, тўғрими? Бўлмаса, хоҳлаган ку-
нингиз шаҳар марказидаги майдондан бир юриб
кўринг!

Кўзлари чарос, чеҳраси эса рангпаргина
Наргиснинг сунъий тилла занжирини ҳақиқий,
деб ҳаммани ишонтириб юрган дугонаси Шаб-
намга муражаатининг сабаби ҳам шу бўлди:
— Наврўзда пушти костюмни бўлади — тик-
тирялман...

— Йўғ-эй! — бир лаҳза хайратда қотди Шаб-
нам, китобини халтасига жойлар экан. — Мен
қизилдир олмоқчиман, йигитлар донг қотиша-
ди...

— Менга пушти кўпроқ ёқди. Василаса
хола тўрт долларга тижиб бераман, деди. Юб-
каси бурмали бўлиб, эстагига қумушранг попир
урилади...

— Сен тиктиролмайсан... — деди Шабнам,

да яшарди. Байрам арафаси эди. Наргис
уйга хаёлчан қайтарди. Унинг хаёлини Шаб-
намлар яшайдиган хонанинг очиқ деразасидан
жаранглаётган бека-камбирнинг серзарда ово-
зи бўлди... Пешинда Шабнам йиғлаб, қуйла-
гидан ҳам қизилроқ кўзларини пирпиратиб,
Наргиснинг олдига кирди:
— У менга хозирок ижара ҳақини тўлама-
санг, чиқиб кетасан, деб туриб олди. Ҳамхона-
ларимда пул йўқ. Ўзим ҳам тишимнинг кири-
ни сўриб юрибман. Қари қарға кўйлақ олиб-
сан-ку, демак, пулинг бор, деб туриб олди...

Наргис алам билан дугонасига икки дол-
ларини тутди.
— Сен асл дўстсан! Мен пулингни икки
хафтада қайтараман. Кўйлагимни кириб
кўргин...

Наргис дугонасининг ортидан хомуш жил-
майиб қолди.

Шабнам Наргиснинг хонасига қўшдек учиб
кирганда, у эски пайпоғини ямаб ўтирарди.
— Худойим-эй, ҳали ҳам кийинмадингми?

Эшқобил ВАЛИ

LASCIATEMI CANTARE*

Ҳақоия

балимдонларча назар ташлаб.
— Ва оппоқ ёқага жуфт
мағиз улайман ҳамда... Нав-
рўзда Анвар Рустамович бил-
лан «lasciatemi cantare» ра-
қос тушаман!

— Айтаялман-ку, тиктиролмайсан. Сен —
тик-тир-ол-май-сан!
— ... Кенг ёнглари ҳам бурмали бўлади...
Сен нима дегансан ўзи?

— Пушт ранг Анвар Рустамовичга ёқди, деб
ўйлайсанми? Ҳеч-да. Кеча ўзим ашитдим. У: «Энг
зўр ранг — қизил», деди.
— Нима бўпти? Менга пушти маъкул: кимга
ёқмаса, қарамай қўя қолсин...

Шу сўхбатдан сўнг олти ой қаттиқ тежа-
корлик натижасида Наргис ўн доллар йиғди.
Ялино-ялино босқичдошлари ёрдамида сўмла-
рини валютасига алмаштириди. Ахир, валюталар
у пайда эркин алмаштирилмасди-да... Хуллас,
чеккан азобини ўзи билди. Тўплаган пули за-
рур матога етди. Аммо тикучига икки доллар
етмади. У ҳамма томонини ўйлаб кўрди, Наврўз
байрамигача етмаган икки долларини тўпласи
мумкин экан.

Шунда байрамга янги кийимли бўлади —
қиз бола учун бундан ортиқ бахт борми...
Хар йили Наврўз байрамига Наргис ўқий-
ган олийгоҳда талабаларга бепул тушлик бе-
рилари. Бунда талабалар ошхонаси байрамо-
на безатиларди. Хатто дастурхонлар етишма-
ганлигидан, ошхонанинг бехўшов узун устол-
ларига арзон гулроқозлар тўшаларди. Талаба-
ларнинг муайян гулроқозлар жойлашиб олган,
ассосий эшиклар бекитилиб, қўшимча эшикдан
ошпалов, турли ширинликлар узатилади. Ан-
вар Рустамовичдек ёш домлачалар хизматда
бўлишди. Дарвоқе... Мен даставвал жаноб
Анвар Рустамович хусусида айтишим керак эди...
Бу, ахир, пушти, қизил ёки умуман ҳар қандай
рангдан қизикроқ-ку?!

Анварбой ёки талаба қизлар таъбирича, Ан-
вар Рустамович, гуруҳларнинг бирига раҳбар,
шаҳсан мен у тўғрида энг юксак фикрдман.
Анваржон ниҳоятда хушхаёл йигит Институ-
тнинг тўққиз қаватли биносини энг кунжақ,
қоронғу хоналарида ҳам, у ёш талаба қизчалар
билан шугулланиб ўтираркан, уларни ҳазилла-
ши, масалан, чимчиласди у ёқда турсин, хатто
кўзларига тик боқолмасди. У китоб ёхуд даф-
тардан ниҳонини узмасди, аммо катта танаф-
фус пайтларида қоматларини кўз-кўз қилиб тур-
ган талаба-хонимчаларни қизқарли хангома-
лар билан кулдираётганлигини кузатиш мум-
кин эди. Бирок бу ҳолда ҳам домла талаба қиз-
ларни қочиримли латифалар ёки севиғи хусу-
сидида чиройли гаплар билан қикирлатапти
деб ўйлаш нотўғри бўларди. Чунки Анварбой
нафақат асл зиёли ёки талабалари тили би-
ла айтганда, «жентельмен» бўлиши билан бир-
га яна қатор фазилатлар соҳиби эди-да. Жум-
ладан, у соғлом турмуш тарти тарбиячиси
бўлиб, фойдала саналган неъматларнинг бар-
часини ёйиш мутлақо нотўғри, деб ҳисоблар-
ди; спорт билан шугулланганидан қомати алиф-
дек эди... Бундан-да муҳими — Анварбой
бўйдоқ эди!

Айтилганидек, Анвар Рустамович байрам
дастурхонининг ташкилотчиси бўлиб, айниқса,
ижодкор зиёлиларнинг муҳим вазифасидир.
Бу вазифани амалга оширишда ёзувчи ва шо-
ирнинг олим ва публицистнинг самимий ўй-
фикрларининг аҳамияти катта. Чунки дил-
дан айтилган фикрларга қалблардан жой
олишга лойиқдир. «Шарқ» нашриёт-матбаа
акциядорлик компаниясида босилиб чиққан
«Маънавият гулистони» мажмуасига кирган бир
гуруҳ адибларнинг мақо-
фалари ҳам китобхон бил-
лан юзма-юз туриб мил-
лий истиқлол гоёси ҳақида
сўхбатлашиб ниятида битилгандир.

Муаллифлар бадиаларида миллий истиқ-
лол гоёси тўғрисида фикр юритар эканлар,
мушоҳада ва мулоҳазаларини самимий, од-
дий сўзлар билан баён этишга, сийқалиқдан,
гапбозликдан узоқроқ туришга интиладилар.
Зотан, ўқувчи мажмуа муаллифлари — ёзув-
чи, шоир, олим, журналистлардан айнан шуну
кутади ва янглишмайди. Файбулла ас-Салом-
нинг «Уртада бегона йўқ» бадиасини ўқий-
сизми, ёки Аҳмаджон Мелибоевнинг «Ис-
тиқлол меймори», Иброҳим Фафуровнинг

Қара! Попир ярашибими? Ўзимиз-
нинг тикучига тикдирдим. Елкам ти-
ришиб қолмаганими? Сен нега кийин-
мадинг?

— Кўйлагим тайёр эмас. Мен бормайман.
— Афсус. Бирон нимангни кий. Фақат ўзи-
мизникилар бўлишди. Ким ҳам қарарди...
— Мен Наврўзга пушти костюмда бораман,
деб ният қилувдим.

Шабнамнинг гаплари зоё кетди ва у хо-
муш кайфиятда институт ошхонасига йўл олди
ва тез орада дугонасининг кайфиятини унут-
ди.

Наргис пайпоқ ямоғини эрмак қилиб узоқ
ўтирди: юраги сиқилди. Кўчадаги байрам ли-
босида юрган одамларни кузатар экан, мия-
сига одамлар ҳақида бирон фикр келмаётган-
лигини ўйлади. У фақат назари билан куза-
тарди, на ақлида, на шуғрида бирон нарса туй-
масди. Тўсатдан одамлар илдамлашиб қолши-
ди. Наргис шундан ўзига келди. У шартта де-
разани очиб юборди — кўлларини узатди.
Кўчада ёмғир томчиларди...

У ёмғирни жуда яхши кўрарди, айниқса,
ёмғирни найсонини...
У зудлик билан устига яхтак, оёқларига шип-
лак кийиб

— Мен Қорбобо эмас, дехқонман.

Рисом А. ХАКИМОВ

Ўғирлик

Янги йил оқшомидати ҳантома

Лаббай?! Кўшиникида! Нега бўларди? Ҳаммасига эркатоймиз сабабчи. Ҳа, битта-ку, аммо бутун маҳаллага татийди. Йўқ, Худога шукур уришқоқ эмас. Нима дедясан, ичмайди. Хали ёш-ку. Шу йил пиёза пишмида ўн учдан ўн тўртга қадм қўйди. Ҳа-да! Шўхлик ҳам гапми? «Бели оғримаганин» нон ейишини қара» деган гапни эшитганмисан? Уша! Уйда на тўра қолади, на ўроқ. Ким нима сўраб келса, бериб юбораверади. Кейин мен уйма-уй тентираб, йиғиштириб юраман. Катта гилам билан мошининг дократини ҳали ҳам топанган йўқ. Улар бўлсам ўлиб бўлдим унинг дастидан. Бу нарсаларни осонлик билан топаётганми? Эсинг жойидими? Ойлик билан тирикчилик қилиб бўларканми? Ҳа-да! Оласан. Олмай қўрич, ўзингни олиб ташлашади.

Олиб узатиб туриш керак. Механизм ўзи шунақа! Ке гапдан чалғимайлик. Бир бошидан тушунтириб бермасам, барибир тушунмайсан. Бугун тушдан кейин, келиннинг онасини табриклагани кетган эдик. Кетишдан олдин, ўйлаб яна бир марта «Ҳеч нарсасга тегинманг, икки соатда келамиз, сен «види» қўриб ўтиргин», — деб таянмадики... Йўл-йўлакай, кечаси келиб, тойчоқни табриклар кетсин деб, Қорбобонинг томоғини ёлғанди. Уйга қайтсак жимжитлик! Иккинчи қаватга кўтарилдик. Жимжит! Учинчи қаватда ҳам шу аҳвол. Ертўлага тушдик. Қўчи кетган ховлига ўхшайди. Ховли бурчатида оёқини узатиб бурбосар ухлаб ётибди. Аммо тойчоқ кўринмади. Юрагин қиндан чиқиб кетаёзди. Онасини-ку қўяверасиз. Ранги девор! Уна юкорига отилдик. 120 киши сифагидан меҳмонхона ўртасидаги 50 долларлик арча 200 долларлик ўйинчоқлари билан йўқ. Осмонга чўкканим, ерга кирдимки, Худо билди. Бу аҳволни қўриб хотиннинг эси оғиб, 500 долларлик ипак гилам устида «гурс» этиб йиқилди. Сулга югурдим. Ховлининг ўртасидаги фавворалик ховузнинг суви музлаган. Жумракда ҳам сув йўқ. Қўқон дўрпани тўлдириб олиб келган қорни башарасига сепаб аранг ўзига келтириб олдим. Хотинни ўридан тургазаётиб, деворга қўзим тушиб қолди. Олти метрлик эроний ипак гилам осилган жойда тўртта миҳдан бошқа нарсаси йўқ. Кўз олдим қоронғилашиб кетди. Болани шу гиламга ўраб... Хотинга қарадим. Унинг кўзи жавон устидаги икки юз долларлик «музыкальный центр» ўрнатилган бўш жойда эди. Жавон устида иккита касетанинг лентаси чуваланиб ётарди.

— Шип-шйдам қилиб кетишибди-ку! — Ҳа, келган хотиннинг оғзидан чиққан гап шу бўлди. Оёқни қўлга олиб бола-хонага югурдим. «Дод» солиб қўни-қўшнилари чакирмоқчи бўлдим. Аммо... овозим бўғзимда қолди. Бақира олмадим. Сабаби қўзим қўшининг ховлисига тушиб қолди. У ерда эса... У ерда... Эҳ, боласи тушмагур! Не кўз билан кўрайки, ўқитувчи қўшинимизнинг томига қора қоғоз ёпилган, пахса деворининг яри сувалмаган ховлисиди 200 долларлик ўйинчоқларни кўз-кўз қилиб, уч метр келадиган 50 долларга олинган арча товланиб турарди. Худди шу пайт 300 долларлик нақшдор кўча эшиги «тараклаб» очилиб, тойчоқ ховлики кириб келди. Мен ўзимни пастра урдим. Ҳали қўшимни қўзиб қўймаसा бўлмайди. Лекин уни мен билан гаплашгудек ҳолати йўқ эди.

— Келдинларми, бўлақолинглар. — У йўл-йўлакай шундай деб меҳмонхонага кирди-ю, апил-тапил жавонда тизилиб турган билур қадаҳлари кумуш баркашга тара бошладилар.

— Хой, бола, нима қилиясан? Бу қадаҳларни солиқ идорасининг бошлиғи хотини билан меҳмонга келганида ҳам жойдан қимирлатмаган эдик-ку, — дедим жон холатда.

— Бу ерда чанг босиб ётганидан кўра ишласан! — Тушунтириб гапирсанг-ки, уларни нима қилмоқчисан?

— Нима қилардим, дада, хизмат қилсин! Соат ўн иккига занг урганда, Озодаларнинг лаби унган пиёласида шампанский ичмай-миз-ку!

— Нега энди Озодаларникида шампанский ичшимиз керак? — Чунки «Янги йил»ни ўшаларникида ҳаммамиз бирга қўтиб оламиз.

— Хой, менга қара, бола, қўл қонимни қайнатма. Уч қаватлик, қирк олти хоналик ўйимиз туриб, нега энди ўша Озодални гувала деворлик уйда Янги йилни қўтиб олишимиз керак экан?

— Негаки, улар бизнинг қўшимиз. Янги қўшиллар топан-тутганини байрам кунлари ўртада баҳам қўришлари керак. Э-ҳотин, ўн тўртга қираётган тойчоқнинг гапига нима деб жавоб топишни билмадик. Чунки бу гапларни ўқитувчилик қилиб юрган кезларим унга ўзим ўргатган эдик. Бирдан девордаги осма соат бонг уриб, ўн беш дақиқа кам ўн икки бўлганлигини билдирди. Ўн беш дақиқада нима ҳам қилишимиз мумкин? Мен ошхонага югурдим. Янги йил дастурхони учун харид қилинган масаллиқларни икки кишилашиб қўтариб қўшиникига равона бўлдик. Байрам кечасида бизнинг тойчоқ қўшимизнинг қизи Озода билан елиб-юғуриб бизга хизмат қилишди. Қиз хотинимга унчалик ёқмаган бўлса ҳам менга маъқул. Истараси иссиқ, оёқ-қўли чаққонча, энг мўҳими, бўйи бизнинг тойчоқдан балинд эмас экан.

Жўра МАХМУД

БИРОВНИНГ ПЎСТИНИ

Бир одам театрга тушди. Томошанинг ярмига борганда зерикди. Бир тарафдан зал совуқ, унинг устига сахнада уйнаётган воқеа ҳам бақкана эди. Кетгиси келди. Пастга тушди. Кийимхонага бориб, пўстинини сўради. Кийим берувчи унга ялтқоқлиб боқди.

— Ие, кетпосизми, акамулло? Шундайчун яхши ўйинни ташлаб-а?

— Яхши бўлса артистлар ўзи кўраверсин, — деди томошабиннинг энсаси қотиб, — пўстинини олинг.

— Боз сабр қиле-енг, акамулло! Ҳалиги ошиқ бача қўшигини айтиб қайлигини чақириб олсин-да, ахир. Мен сизга бир пиёла чой берай, ичиб туринг.

— Э, қизиқ одам экансиз-ку, амаки! Ошиқ йигитингиз билан нима ишим бор? Пўстинини беринг, кетаман.

— Берамиз, акамулло, берамиз, шу дамгача бировнинг жомасини кийиб қочган мардум эмас-миз. Яқ нафас сабр қунед, акамулло...

— Пўстин! — деб бақирди томошабин.

Чол номига илғақдаги кийимларни нари-бери суриб кўра бошлади.

— Хали замон кўрувдим сабил қолгурини. Қайси гўрга кетди, ман ҳайрон...

Шу пайт тепадан ховлиқиб бир йигит тушиб келди.

— Пўстинингиз бу ёқда, — деди у ва ечиб оғасига тутқазди. Томошабин бир пўстинига, бир актёр йигитга қараб ажабланди.

— Тушунмадим. Нега менинг пўстинимни кийиб юрибсиз?

— Айбга қўшмайсиз, ака, бозор иктисоди. Гоҳо томошабинларнинг кийим-бошидан фойдаланиб турмасак, театрда тузукроқ кийимнинг ўзи қолмади...

Жўра МАХМУД

Янги ЗАМОН ЛАТИФЛАРИ

нарсадан дилгир бўлиб турганини сезиб ичкари ўтди. Икки оғиз гапдан масалага тушунди. Секин беморнинг тепасига борди, энгашиб унинг қулоғига шивирлади:

— Ериев, сизни бир йўла учта катта дўхтир операция қилмоқчи. Ҳалигиз тушунасиз, уларнинг ҳар бирига битта-битта қўқидан бериш керак. Сигир-бузоқ, дегандай, борди уйда? Сотасиз-да, тога. Жонингиз омон бўлса, мол топилади.

Бемор кўзларини пирпиратди, бир нима демоқчи бўлиб тамшанди ва... хушидан кетди. Шоймардон касбдошларига ўғирилди:

— Ана, текин нарқоз! Бир соат ўзига келмайди. Бемалол кесаверинглар.

Ериевнинг касали кўричак экан, ярим соатга қолмай баҳо қилишди. Бемор кўзини очганда тепасида Шоймардон илжайиб турарди: — Ҳазиллашдик, тога, хафа бўлмайсиз. Бир сўмингиз керак эмас. Сигир-бузоқингиз ўзингизга буюрсин. Отдай бўлиб кетинг.

ХУШИНИ ИЛҒИБ ОЛДИ

Янги чиққан ўзбек бойларидан бири шоққўчада «Мерседес»ини учириб кетаётган эди. Шу пайт ёқ кўчадан кўнароқ бир «ВОЛГА» чиқдию «Мерседес»нинг йўлини кесиб ўтди. Бу боиваччага алам қилди. «Вой, хумлар-ей, хали сиз бизнинг олдимизга тушадиган бўлдингизми?» деб уни қувиб кетди. Ҳаш-паш дегунча етиб олди. Машинасини «Волга»нинг тумшугига тираб қўйди. Қўлига катта тош олиб, «ғудайган машина»нинг ойнасини ура кетди. «Волга» пақач қўйган. Бойвачча нафас ростлаб ичкарига мўралади. Караса, кимсан туман прокурорининг ўзи ўтирибди! Бойваччанинг миясига қон урди. Дарров хушини йиғиб олиб, таъзим қилди:

«НЕКСИЯ»НИНГ ИЛДИЗИ

Соғлом бўлай десанг, солиқдан қочма. (Янги чиққан шюра.)

Тўйчевни бир идорага чақирдилар. У сахар туриб йўлга тушибди. Бу идорага кириш ҳам қийин экан. Эшикда бир қоровул, чархалакдек айланма тўқидан ўтсанг, пана бек қоровул. Тўйчевни қўлидаги чақирик қоғозини пеш қилиб аранг ичкарига ўтиб олди.

Ваҳимали хонада жиккақина,

олакўз йигит ўтирган экан. Тўйчев уни таниди, лекин ўзини танимаганга олди.

— Яхшимисиз, ука. Чақиртирган экансиз, ука. Чақиртирган экансиз, келдик.

Олакўз столдан бошини кўтармай тўнғиллади:

— Ҳм, чақирмасак келмайсизми? Бойлик орттириш деганда дўпингизни тишлаб юғурасиз, солиқ тўлашга келганда думингизни тутказмайсиз! Шунақами?

— Унчалик эмас, — деди Тўйчев, — биз ҳамма солиқларни ўз вақтида тўлаб турибмиз.

— Фамилиянгиз?

— Тўйчев. Саттор Тўйчев.

— Ҳозир кўраимиз-да, — деди жиккақ йигит ва ёнбошидан қалин дафтэр олиб титқилай бошлади, — Тоймасов, Турдиев... Ҳа, мана, Тўйчиев Саттор. Ие, машинангиз бор экан-ку? «Нексия!» Суперсалон! Қуллук бўлсин...

Тўйчев айбдор кишидек хижолат бўлди:

— Раҳмат. Ҳа энди бир кўнгилик кетган эди-да...

— Мен сизга машина қуллук бўлсин, деяётганим йўқ, солиқдан қочиб юрганингиз қуллук бўлсин, деяпман!

— Қочиб юганим йўқ, — деди Тўйчев, — уни эндигина олдим.

Йигит иягини кўтариб чимирлиди:

— Айтмоқчи, ўша «Нексия»ни қайси пулга олгансиз, билсак бўлади-ми? Декларациянгиз борми?

— Эскироқ бир «Москвич»им бор эди, уни сотдим, кейин қайнидман, уммадан қарз олдим.

— Ҳуш, «Москвич»ни-чи, уни ҳам қарзга олдингизми?

— Йўқ. «Запорож»им бор эди. Сотдим. Ойликдан бир сиким-бир сиким орттириб...

Олакўз йигит товущини кўтарди:

— Ҳов, амаки! «Запорож» осмондан тушмайди. Уни ҳам пулга берадилар. Ҳалигиз анчайин бир ўқитувчи экансиз. Ойликдан орттириб машина олдим деганингизга қайси аҳмоқ ишонди? Тўғриси айтаверинг...

— Ундан олдин велосипедим бор эди...

Олакўз энди ошқора калака қилишга ўтди:

— Велосипедни ҳам, ҳойна-ҳой, қарзга олганман, дерисиз?

— Йўқ, — деди Тўйчев, уни менга сизнинг отангиз совға қилган эди. Олакўз йигит оғзини қий-шайтириб ажабланди:

— Нега энди менинг отам сизга велосипед совға қилар экан? Нима, сиз етти тўғиб бир қолганмисиз?

— Отангиз мендан қарз эди. Эсингизда бўлса, сиз институтга киролмай ўмбалоқ ошдингиз. Кейин даладани олдимга йиллаб келди. «Жон Тўйчиев, институтда тамишларинг бор экан, бизнинг ўйлашга ёрдам беринор, яхшиликнинг ин унутмайман», деди. Бир амаллаб сизни институтга жойла-

дик. Эвазига велосипедлик бўлиб қолдим.

Жиккақ амалдор севишиб кетди.

— Ана-а... Масала равшан. Демак, сиз бир халол, меҳнатқаш одамдан пара олгансиз! Мана «Нексия»нинг илдизи қаёқда экан! Мен бу ишни шундайлигича қолди-ролмайман. Хали гувоҳларни чақириб гаплашамиз.

Тўйчиев эшикка қараб юрди.

— Отангизни ҳам чақирингиз эсингиздан чикмасин, — деди аста. Олакўз жазаваси тутиб бақирди:

— Керак бўлса чақиртирамиз ҳам!

Тўйчиев индамай чиқиб кетди. У билди, Олакўз икки дунёда ҳам отасини чақиролмайди. Чунки унинг отаси ўлган эди.

ҚАНОТЛИ ТУЯ

Кунгабоғларлар ҳаётидан Бошлиғимиз гапни, одатига кўра, ваъз айтишдан бошлади. Бахорда мушук нега мов бўлишини, аёллар нима учун сийнабанд тақийини, эркаклар нимага камар боғлаб юришини обдон тушунтиргач, мударога ўтди:

— Ана энди ёзамиз. Шефдан шундай топшириқ бўлди. Демак, 1 сентябрдан қуз ойи бошланади, деб ҳисоблансин. Биринчи март баҳорнинг бошланиши, 21 мартни шеф Наврўз кўни, деб белгиладилар. Бунга ҳеч ким ўзгартиролмади, чунки бу — шефнинг буйруқлари. Ёзилди-ки? Энди иккинчи масала. Шефнинг айтишларига қараганда, қўлчанга биз вилот марказларини чалқаштириб юборамиз экан. Бунга энди чек қўйилди. Мана, шефнинг ўз қўллари билан битилган рўйхат. Ёзамиз. Андижон вилотининг маркази — Андижон, Тошкент вилотининг маркази — Тошкент, Сурхондарё вилотининг маркази... ие, бу ерда Термиз дейилибди-ку? Наҳотки, шеф адашган бўлсалар...

Телефон қилиб сўрасаммикан? Йўқ, шеф адашмадилар. У киши адашиши мумкин эмас. Ёзди! Демак, Сурхондарё вилотининг маркази, шефнинг рўйхатига кўра, Термиз шаҳри, деб ҳисоблансин. Йил охирига-ча мана шу рўйхатга қатъий амал қиламиз. Ясно?

Сомелар қанотли туя кўрган-дек, кичкина шефнинг башарасига бақрайиб тикилиб қолдилар. Ниҳоят, кимдир бўйинни қўзиб мингиллади:

— Менда битта таклиф бор эди. Бундан кейин қўйинг эрқани кўнкор, эчкининг боласини улоқ деб атасак. Агар қаршилар бўлмаса-да...

— Бунга битта таклиф бор эди. Бундан кейин қўйинг эрқани кўнкор, эчкининг боласини улоқ деб атасак. Агар қаршилар бўлмаса-да...

— Бунга битта таклиф бор эди. Бундан кейин қўйинг эрқани кўнкор, эчкининг боласини улоқ деб атасак. Агар қаршилар бўлмаса-да...

— Бунга битта таклиф бор эди. Бундан кейин қўйинг эрқани кўнкор, эчкининг боласини улоқ деб атасак. Агар қаршилар бўлмаса-да...

— Бунга битта таклиф бор эди. Бундан кейин қўйинг эрқани кўнкор, эчкининг боласини улоқ деб атасак. Агар қаршилар бўлмаса-да...

ТАЛВУР

Севиш керак вақтида, юрма тағин кечикиб, Ёр васлига етмаган ўлиб кетар ичкиб.

ЎТИБ КЕТДИ У ЗАМОНЛАР

Ўзи тушар ким қазиса чоҳ, Билмайсанми шунга, эси паст. Маслаҳатим, бўлмагин гумроҳ Ва қилмагил одамларга қасд.

Абдуҳамид Тўйчиевнинг «Шундай метинки...» шеърдан.

Қанақа сен, эсинг борми, Бунга қайтар дунё, дейди. Ким бировга мушт туширса, Бир кун ўзи зўр мушт ейди. Бировларнинг чўнтагига Тикка кўрма қўлингиз-я. Ҳеч ҳам сезмай қоласан-а, Шилиб кетса пулингиз-я. Қулсанг боши тақирларга, Албат бошинг бўлар тақир, Дўстим, бундай насаҳатнинг Умри ўтиб кетди ахир. Қанақа сен...

Абдуразоқ ОБРҮЙ

ҚОРБОБО

Қорбобо очиб қопин, Тарқатди совға. Ҳаммани севиштирди, Тутайди гава.

Эртаси кун гушлалаб Қор ёқдан маҳал. Қорбобого болалар Қўйинди ҳайсал.

СУЮНЧИ БЕРИНГ

Мактабдан келса Нодир Энас сўрар нолиб: — Яна келгандирсан-а ўқидан «2» олиб.

— Йўқ, энажон, бугун-чи Жавобимга, — дер Нодир, Хайрият, «2» эмас, ўқитувчим қўйди «1»!

АЙБ

Ари қақди Набини — Келиб-келиб Лаббини.

Ўзи ҳам юриб Саёқ, Қўлига олиб Таёқ,

Ёқиб шу ши Жиннига, Сўқди ари, Иннига.

Миниб газаб Отини, Ари берди Додини.

Шинди Набиниң Лабни, Юзига чиқди Аябини.

БИРИНЧИ СИНФДА

— Мактабингга чоп, қизим, Жунаш вақтинг етди-ку! — Бўлади-да, дадажон, Икки акам кетди-ку?

ОСОҢ ЭМАС

Орифжоннинг даласи Жуда каттакон олим. Ишга «Волга»да бориб, «Волга»да қайтар доим.

Лекин унга осонмас, Ёзиш-чишиш, қийин иш. Ҳам ёзда бўйинбоғ-у Костюмин ечмай юриш.

КИМ ҚАНАҚА?

Дарозман деб жирафа Ўзидан бўлар хафа. Неъмат ДУШАЕВ

Ўзим қўймай

Миттиман деб чумоли Жуда ўйлаиб қолди.

Семизман дея чўчка Овқат емади бошқа.

Кўрқоқман, деб куёнча Кўз ёши қилди анча.

Бўри қилиб ваҳший иш, Энди кўзлар яхши иш.

Шум-да, иқроф бўп тулки, Илк бор ўзидан қулди.

Фақат эшак нишқурд деб, Хантрап «ақллиман» деб.

МУАССИСЛАР: ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ МАДАНИЯТ ИШЛАРИ ВАЗИРЛИГИ, ЎЗБЕКИСТОН ЁЗУВЧИЛАР УЮШМАСИ

НОШИР: «ШАРҚ» НАШРИЁТ-МАТБАА АКЦИДОРЛИК КОМПАНИЯСИ

O'zbekiston adabiyoti va san'ati

Манзилимиз: Тошкент — 700083, Матбуотчилар кўчаси, 32
Қабулхона — 133-52-91, котибхона — 136-56-50

Танқид ва адабиётшунослик бўлими: 136-56-50 Ижтимоий ҳаёт бўлими: 133-49-93
Савват бўлими: 136-56-48 Назм ва наср бўлими: 133-49-93

Бош муҳаррир вазифасини бажарувчи

Мурод АБДУЛЛАЕВ

Редакцияга келган қўлғамалар таҳлил этилмайди ва муаллифларга қайтарилмайди. Муаллифлар фикри тахририят нўқтани назардан фарқлангани мумкин.

Навбатчи муҳаррир — Гулчеҳра УМАРОВА
Саҳифаловчи — Нодирбек ОРТИҚОВ

«Шарқ» нашриёт-матбаа акциддорлик компанияси босмаҳонаси.
Манзил: Тошкент шаҳри, «Булок Турон» кўчаси, 41-уй
Босишга топшириш вақти—20.00. Босишга топширилди — 21.00.

Газета Ўзбекистон Республикаси Давлат матбуот қўмитасида 00024-рақам билан рўйхатга олинган. Буюртма Г—970. Ҳақини — 3 босма табоқ, Нашр кўрсаткичи — 222. Ташкилотлар учун — 223. 1 2 3 4 5 6

ЖУМА КУНЛАРИ ЧИҚАДИ. СОТУВДА НАРХИ ЭРКИН

Тиражи—4309